

Domnule profesor

Stefan Doroftei Doimaneanu

Am adormit foarte târziu aseară
Gândul bolnav mi-era plecat departe
Spre albul pământiu ca o ocară,
Ce mi-a furat mulți ani de libertate.

Prin visurile mele tot negre și tembele
Demoni și sfinti și îngeri la un loc
Dansau pe patu-mi răstignit de stele
De neputința mea bătându-și joc.

Doream să ii alung în hăurile noptii
Și să-i îngrop cât mai departe în neant,
Dar nu puteam, căci sub umbrela morții
Veghea cu strășnicie un zâmbet arogant.

Iadu-mi trimite smoală în fiecare zi,
Noaptea eternității începe să mă doară,
Un somn din care nu mă mai pot trezi
M-așteaptă-n giulgiu alb afară.
.....

Am rătăcit pe pluta vietii în derivă
Mulțimi de zile, săptămâni și luni,
Multe tristeți de-o vreme sunt arhivă,
Curajul și speranța făcută minuni.

Plopii înalti m-au salutat foșnind,
Au stat de strajă tremurând în vînt,
Au tresărit când m-au văzut plângând,
M-au liniștit glumind fără cuvânt.

De azi s-au încărcat cu frenezie
Căci am plecat într-un târziu acasă,
M-am reântors din iad spre bucurie
La umbra lor în păduricea deasă.

Acolo unde înfrățindu-mă cu lupii,
La unison ne vom răsti la lună,
Vom discuta până vom bate câmpii
Și vom petrece-n fericire împreună.

(în mod special pentru Gerra Orivera - Mărturisesc Sunt Vie - Viu)